

Előfizetési árak:

Egész évre · 20 kor. — fill.
Félévre · · 10 > — >
Negyedévre · 5 > — >
Egy óra · · 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Osztrák fifika.

Pécs, 1900. szeptember 13.

Hagyományos osztrák politika, melynek keserves súlyát éreztük mi is 1848-ban, a birodalom különböző népeit egymás ellen uszítani, hogy aztán annál könnyebben uralkodhassanak a veszekedők felett. Ez a szerencsétlen politika ideig, óráig biztosította ugyan az abszolút uralkodást az egész birodalomban, de elvetette magát annak az adáz nemzetiségi gyűlölködésnek, amely Ausztriát a teljes szétzúllás örvénye elé vitte, mert nagyon természetes, hogy a mikor a főhatalom nem a népek egyetértésében keresi a birodalom megszilárdulását, hanem azon mesterkedik, hogy az egyik ellentétes irányzatú néppel tartsa sakkban a másikat, akkor a széthúzó erők növekednek meg annyira, hogy hatásuk nem korlátozható többé a hatalom által célbavett körre, hanem a teljes elszakadás felé sodorják a birodalomnak ugyanis csak erőművel egybetákolat részeit.

Ezt azonban az a külön bécsi politika, a mely soha sem tudott belenyugodni sem Magyarország államjogi különállásába, sem a népek alkotmányos önkormányzatába, még most sem akarja belátni és aligha tévedünk, mikor azt állítjuk, hogy az összbirodalom eszméjének letéteményesei meglepedéssel szemlélik az osztrák népek gyűlöletes fajharcát, mert abban a csalódásban ringatják magukat, hogy ez az elkecsereedett marakodás nem veszélyezteti a birodalom egységét, hanem csupán az alkotmányos kormányzatot teszi lehetetlenné, ez pedig éppen az ő malmukra hajtja a vizet.

Deák Ferenc kiegyezése rájuk kényszerítette az alkotmányosságot, a melyet mindig feszélyező korlátnak tekintettek s valójában ez is volt az egyedüli akadály annak, hogy politikai ideáljuk: az egységes összbirodalom formailag is nem érvényesülhetett. Örömmel üdvözölnek hát minden jelenséget, amely kétségtelenné teszi, hogy az alkotmányos kormányzat képtelenség s hogy az abszolút uralom Ausztriában kényszerítő szükségét képez. Az osztrák abszolutizmus alapfeltétele Magyarország beolvasztásának is s azért en-

nek az alapfeltételnek az előállításán dolgoznak minden áron.

Az uralkodót azonban mindeddig nem sikerült ennek a fifikának megnyerniök, sőt még arról sem tudták meggyőzni, hogy az alkotmányos kormányzat teljesen lehetlenné vált Ausztriában, amit bizonyít az a körülmény, hogy ő Felsége a Reichsrath feloszlatásával egyidejűleg elrendelte az új választásokat is. Az uralkodó tehát nem akar felhasználatlanul hagyni semmiféle eszközt, a mely az alkotmányos gépezet működésbe hozatalára vezethet.

De éppen ez az, amit a különleges bécsi politika megakadályozni akar, már csak azért is, mert nagyon jól tudják, hogy a mely napon az osztrák birodalmi gyűlés munkaképesé válik, azon a napon vége szakad a Magyarországgal való gazdasági közösségnek; hisz az újra munkába álló Reichsrathnak első teendője lenne a kiegyezést életbeléptető császári rendeleteket megsemmisíteni és a kiegyezési javaslatokat visszavetni. Gazdasági közösség immár csak abszolút hatalommal tartható fenn Ausztriával.

Bármennyire valószínűtlen is tehát, hogy az új választásokból munkaképes parlament kerüljön ki, ennek tudatával nem elégesznek meg, hanem suba alatt fölhasználják minden eszközt, hogy a nemzetiségi gyűlölködés izzó tüzeire még több olajat öntsenek közvetlenül a választások előtt s így minden kétséget kizárólag biztosítsák azt az eredményt, hogy az új parlamentbe a szélső elemek megerősödve kerüljenek vissza s így csakugyan ne maradjon többé más választás, mint áttérés a nyílt abszolutizmusra.

A cseh obstrukcionista már nagy arányokban dolgoznak azon, hogy a választások Csehországban és Morvában az ő javukra üssenek ki. Megbízható értesülések szerint azokat a cseh képviselőket, akik az obstrukció ellen nyilatkoztak az ifjú cseh klubban, annyira megfélemlítették az obstrukcionista, hogy a választásoknál nem is lépnek fel többé jelöltekül.

Ilyen körülmények között valóságos kihívásnak, a parlamenti munkaképtelenség egyenes előmozdításának kell tekintenünk az osztrák kormányzat az intézkedését, melylyel a prágai tartományi pénzügyigaz-

gatóságnak szigorúan meghagyta, hogy a pénzügyi igazgatásban a német szolgálati nyelvet helyezze vissza jogaiba. Eddig a kormány eltúrte, hogy Csehországban a pénzügyigazgatás a Badeni féle nyelvredeletek visszavonását nem vette figyelembe, hanem azok értelmében tovább is a cseh szolgálati nyelvet használta. Hogy ezt a kormány eddig elnézte, annak csak az lehet a magyarázata, hogy maga is megijedt attól a borzasztó ellenhatástól, amelyet a nyelvredeletek intézkedésének tényleges megszüntetése a csehországi bíróságok előtt felidézett. Nem akarta tehát az elkecsere-dést fokozni még az által is, hogy a cseh nyelv használatának megszüntetését a pénzügyi igazgatás körében is erőltesse, mert akkortájt még békitési akció folyt a cseh képviselők között.

És most, mikor az akkor rettegett elkecsereedés nem a már megválasztott képviselőket, hanem a döntő választások küszöbén álló választók nagy tömegeit fogja a legnagyobb szélsőségekre ragadni, most idejét látja a kormány annak, hogy ezt az elkecsereedést a legmagasabb fokra tüzelje a legnagyobb fokban időszerűtlen intézkedésével.

Nem egyéb ez, mint szándékos előmozdítása az alkotmányosság visszaállítására irányuló utolsó kísérlet meggyőzésének, olyan parlament megalakulásának, a melylyel szemben az uralkodót kényszeríthetnek fogják első javaslatuk elfogadására: a nyílt abszolutizmus proklamálására.

Attól legkevésbé tartanak, hogy a magyarok nem fogják állni az abszolút Ausztriával szemben az eddigi közjogi és gazdasági közösséget; megszokták már, hogy ezek mindenben beadják a derekukat; ha pedig ellenkezni találnak, könnyű lesz a magyar parlamentre is ráfogni a munkaképtelenséget s ugyanolyan módon, mint Ausztriában, itt is proklamálni az abszolút uralom szükséges voltát.

Hasztalan tanította a történelem számos példája, hogy az ilyen kísérletek nemcsak a birodalmat, de az uralkodóházat is a legveszedelmesebb válságokba sodorják: Bécsben — az összbirodalmi hóbort által elvakultak sem nem felednek sem nem tanulnak.

➡ Csuda olcsóság a BÉKA boltban! ➡

Nyári és téli piquet paplan, zsebkendők, frofir és damaszt törülközők, továbbá vászon, kanavász, chiffon és grádli meglepő olcsón; szép választék selymekben és női ruhaszövetekben, új barchetek minden lehető színben és minőségben csak a BÉKA-nál kapható olcsón.

Irgalmasok-utca 10. sz. (Saját házban.)

Hirek.

Pécs, 1900. szept. 13.

Az igazmondó mátyás.

(Mese.)

Írta: Albert bácsi.

Valamikor valahol, a jó Isten tudja hol; túl a Dunán, túl a Tiszán; túl az erdőn s réten, lakott egy szegény ember egyetlen fiával.

Mikor a fiu legényné lett, ja, bizony Isten, majd elfelejtettem, Jancsi volt a neve, azt mondta az édes apjának:

— Hala Isten, most már nem szorulok édes apám kenyerére; van jó egészségem, munkabíró két kezem, megpróbálom, hogyan izlik a más kenyere.

Az édes apja megtöltötte Jancsi tarisznyáját jóféle töpörtös pogácsával, aztán utnak bocsájtotta.

A mint ment, mendegélt, hetedhét országban, a görbe hegyháton, vizen, szárazon, földön, levegőn keresztül, késő este volt már, hogy egy sűrű, nagyon sűrű erdőhöz ért.

Nem tudta most már, hogy mit csináljon, tovább folytassa-e útját, avagy lepihenjen. Éhes is volt, fáradt is volt, sötét is volt, hát keresett az erdő szélén egy gyepes helyet és leheveredett.

Alig hogy lefeküdt, megszólal feje fölött egy kuvik madár.

Kuvik, kuvik, kuvik!
Az erdőben lakik
Tizenkét vad zsvány.
Emberhust esznek,
Tereád lesnek;
Embervért isznak,
Vigyázz, ha hívnak.
Kuvik, kuvik, kuvik!

Alighogy a kuvikmadár elhallgatott, egy zsvány termelt Jancsi előtt. A legényben menten meglaglott a szusz. De összeszedte bátorságát és így szólt:

— Adjon Isten jó estét kigyelmednek! Öreg este lett, hogy ide értem, az utat se tudom, el is fáradtam, bizony leheveredtem. Tán nem vagyok kigyelmed útjában?

— Látom, hogy emberséges ember vagy — felelt a zsvány — azért nem is bántalak. Hanem, nem messze lakom én ide, gyere velem, lesz jó vacsorád, tollas ágyad, meglehetsz ott reggelig.

A legény himezett, hámozott egy kicsit, de mit volt mit tensie, elindult a zsványnyal.

Mentek, mentek, sokáig mentek, egyszer csak elértek a zsvány házához. A zsvány nem szólt semmit, háromszor kopogott az ajtón, mire az megnyílt. Egy ráncosképű, fogatlan öregasszony nyitotta ki az ajtót s alig-hogy a legény a zsványnyal belépett, ismét rázárta.

Mikor benn voltak, azt mondta a zsvány a legénynek, hogy csak menjen a szobába s várjon, míg elkészíti a vacsorát. Ezzel a zsvány kifordult.

Jancsi bement a szobába, körülnézett, hát látott tizenhárom kádat. Nézi, mi van bennök, hát uramfia, telis-tele voltak ember lábakkal. A legény úgy megijedt, hogy egy krajcár sem maradt a zsebében.

Benyt a másik szobába, ott megint tizenhárom kád volt. Nézi, mi van bennök? Hát uramfia, szinültig tele van emberkezekkel. A legény most még jobban megijedt.

A harmadik szobában ismét tizenhárom kád volt, tele emberfülekkel; a negyedik szobában szemeket talált a kádakban; az ötödikben orrokat; a hatodikban nyelveket, a hetedikben embersziveket; a nyolcadikban ember-haját; a kilencedikben ember-húst; a tizedikben embervért; a tizenegyedikben ember-csontot; a tizenkettedikben tizenhárom kád aranyat; a tizenharmadikban egy hosszú asztalt, körülötte tizenhárom széket s a fal mellett tizenhárom ágyat.

Mikor már végigjárta Jancsi a tizenhárom szobát, visszasietett az elsőbe. Alighogy odaért, bejött a zsvány is és azt mondta.

— Na itt vagyok. Mindjárt haza jönnek a pajtásaim, aztán megvacsorálunk.

A szegény legénynek még a haja is az ég felé állt, úgy megijedt.

Nemsokára megjött a zsványnak tizenegy pajtása. Csunya, fekete emberek voltak mind. De mintha nem is zsványok lettek volna, olyan barátságosak voltak a legényhez. Olyan hangosan beszélgettek, meg nevetgéltek, hogy csak úgy rengett bele a szoba. Egyszerre a kapitány elkiáltotta magát:

— Na, elég volt a tréfából, menjünk vacsorázni.

Azzal valamennyien elindultak a tizenharmadik szobába, leültek az asztal köré s jóízűen ettek. De Jancsi, akárhogy tessékelték is, nem evett egy falatot sem, mert a mit a zsványok ettek, csupa merő emberhus volt.

Vacsora után a legény azt mondta a zsvány kapitánynak, hogy ő bizony messze utról jön, hát nagyon el van fáradva, szeretne lefeküdni.

A kapitány nem szólt semmit, hanem megvetette a tizenharmadik ágyat, a melyik fölött egy halálfej volt.

A legény lefeküdt, szemeit behuntya, de nem mert aludni. Mikor a zsványok azt hitték, hogy Jancsi aluszik, összebeszéltek, hogy hajnalban megölik, aztán megeszik reggelire.

Jaj de félt a legény, úgy remegett, mint a nyárfalevél, de azért csak tette magát, mintha aludnék. Nemsokára a zsványok is lefeküdtek. Sokat ittak, hát egykettőre úgy elaludtak, akár a bunda.

Jancsi csak ezt várta. Lassan fölkel, előszedett egy madzagot s mind egymáshoz kötözte a zsványok haját, azután bement a tizenkettedik szobába, tele rakta minden zsebet arannyal és elbujt egy nagy kád mögé.

Eppen csak hogy elbujt a kád mögé, felébredt az egyik zsvány. A mint fel akar kelni, hát a haját valaki csak húzza, húzza. Nagyon mérges lett és elkiáltotta magát.

— Te pajtás, ha el nem eresztetted a hajamat, bizony Isten úgy nyakon teremtelek, hogy azon felül koldulsz egész életeden.

Felébredt a másik szomszéd, annak is húzza valami a haját, az is elkezd kiabálni; felébredt a harmadik, negyedik, ötödik, utoljára mind a tizenkettő felébredt. Majd megpukkadtak mérgükben. Nem tudták elgondolni, ki kötözte őket össze. A legényre nem gyanakodott senki, mind azt hitte, hogy megvanak babonázva. Próbálták mindenképen, de sehogysem bírták kioldani a hajukat.

— Te legény, hallod-e? — kiáltott a kapitány.

— Hallom — felelt Jancsi.

— A te hajad is meg van kötözve?

— Nem a. Hát kigyelmeteké tán meg van kötözve?

— Meg ám, de az Isten tegye akárhova, csak tudnám, ki tette.

— Hát nem tudják? Itt járt egy öreg asszony, talán az tette.

— No, megállj, öreg asszony — kiáltottak a zsványok — csak szabaduljunk ki, összeapritunk, megsütünk, megfőzünk, megesszünk.

— Ha akarják kigyelmetek — szólt Jancsi — elhozom én ide az öreg asszonyt.

— Hozd el, hozd el — kiáltották a zsványok mind.

A legény csak ezt várta. Gyorsan kiment a konyhába, ott azt mondta az öreg asszonynak, hogy menjen be a zsványokhoz.

Mig az öreg asszony betepegett a zsványokhoz, Jancsi leakasztotta a kapukulcsot a

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Munkatársak.

(Fejesné és Szikra ur találkoznak.)

Szikra: Asszonyom, gratulálok. On tud irni.

Fejesné (tünődve): Bók ez, vagy gorombaság? Én azt hittem, hogy legalább tíz lépésről le lehet olvasni az arcomról, hogy tudok irni-olvasni. És önt ez meglepte?

Szikra: Nem lepott meg, de mindig kellemesen érint, ha egy nő korrektül tud irni.

Fejesné: Ah! ez már beszéd!

Szikra: De igazán, komolyan mondom.

Fejesné: Ne, ne erőltesse meg magát.

Szikra: Jó, hát nem folytatom. Hanem teszek egy ajánlatot. Irjunk együtt.

Fejesné: Hm; miért ne?

Szikra: Tehát mikor kezdjük?

Fejesné: Akár holnap, legyen szerencsém.

(Másnap, Fejesné dolgozószobájában.)

Szikra: Ha úgy tetszik, kezdjük hozzá azonnal.

Fejesné: Igen, igen. Ne vesztegessük az időt.

Szikra: Tehát hősöm középtermetű, szőke.

Fejesné (rémülten): Középtermetű és még hozzá szőke? Hova gondol? Hát lehet novella-

hóst másnak, mint magas, barna embernek képzelni?

Szikra (lefőzve): Jó, legyen. De akkor a hősnőnek szőkének kell lennie és kékszeműnek.

Fejesné: Természetesen. Csak nem is gondolta, hogy barna férfival barna leányt hozunk össze?

Szikra (rezignálódva): E szerint a hős magas, barna, lángoló fekete szemekkel; a hősnő ábrándos szőke szépség. És ezek ketten persze egymásba szeretnek.

Fejesné (élénken): A világért sem! Hiszen az szörnyű közönséges lenne. Én irtózom mindentől, a mi közönséges.

Szikra (a ki még mindig nem veszi el a türelmét): Jó, hát nem szeretik egymást.

Fejesné: Azaz, hogy úgy csináljuk, hogy a férfi szeresse a nőt, de a nő legyen hideg, mint egy jégcsap. Az olyan szép, mikor a nő hideg.

Szikra: A jégcsap is fölolvad a nap melegétől.

Fejesné: Bizonyosan. De az aztán igazi nap legyen, ne talmi. Hiszen a mi hősnőnk se marad mindig jégcsapnak.

Szikra (alig észrevehető gunnyal): De nem lesz az nagyon közönséges?

Fejesné: Várjon csak, majd teszünk róla.

A férfi verseket ír hozzá. Irgalmatlan rossz verseket. A nő megdöbben. Finom ösztöne

megsugja neki, milyen határtalan szerelemnek kell annak lenni, amely verseket diktál egy érettkorú embernek, akinek absolute semmi tehetsége erre.

Szikra: És ezen aztán megindul....

Fejesné: Csak lassan! (Élesen) Ön persze azt képzelem, hogy bennünket nőket olyan hamar meg lehet indítani. Nem. No de, mi tagadás benne, a hiuságának hizeleg, hogy verseket írnak hozzá — ha még olyan rosszakat is — aztán meg szánja is azt a szegény boldond szerelmest.

Szikra: Bizony szánalomraméltó is egy szerencsétlen szerelmes: ugye?

Fejesné (gunnyal): De mennyire! Kivált a férfi.

Szikra: Ön gyölöli a férfiakat?

Fejesné (élesen nevet): Ellenkezőleg; hanem ez nem tartozik a novellánk keretébe.

Szikra: Folytassuk hát! Az Erzsébetparkban találkoznak.

Fejesné: Lehetetlen. Az Erzsébet-park gyermekeknek és házaspároknak való hely; de szerelmeseknek semmi esetre nem alkalmas. Én a »Hét bükköt« ajánlanám.

Szikra: Az Istenért, csak nem kívánja, hogy hősnőnk olyan messzire fáradjon egy emberért, akit még nem is szeret?

Fejesné (makacsul): Igenis, kívánom.

Szikra (magadással): Legyen az ön aka-

szegről s ill'a berek, nádak erek, szépen tovább állt, úgy, hogy mikor a zsványok föl-szabadultak, már a hetedik határon járt.

Ment, mendegélt a legény, tüskön-bokron, erdön-mezőn keresztül, egyszer csak találkozik egy lovas katonával.

Jancsi nagyon megirigyelte a lovas katonát, hogy nem kell — gyalogolnia és azt mondta:

— Hej, be jó módod van, katona barátom. Nem adnád el a lovadat?

— Hát aztán van-e pénzed? — kérde a katona.

— De van ám — felelt Jancsi s megmutatta a sok aranyat.

— No — felelt a katona — ezért a pénzért odaadom a lovamat.

Jancsi nagyon megörült s odaadta minden aranyát a loért.

A katona szépen hazaballagott a sok arannyal, Jancsi meg fölült a lóra, aztán: trapp, trapp, egyszer csak megcsikózdott a paripa s Jancsi akkorát bukott, hogy majd eltörte minden csontját.

Amint ott keservesen jajgat, hát arra vetődött egy szegény ember a riska tehenével. A szegény ember megáll a tehenel, leveszi kalapját és teli fejte.

Mikor a kalapja tele volt jó édes tejjel, nagyot ivott, aztán megkínálta a legényt is. Jancsi jót húzott belőle és azt mondta:

— Te szegény ember, nem adnád a tehenedet lovamért?

— Oda én — felelt a szegény ember.

Meg is cseréltek szőrén-szálán. Jancsi csak hajtja, hajtja a tehenet, hát az ide-oda kapkod a fű után, a legényt meg ezért majd megette a méreg. Dél körül nagyon elfáradt, elengedte a tehenet legelni, ő maga meg lefeküdt egy fa alá s elszunnyadt.

Amikor felébredt, egy juhász arra felé terelte a nyáját, a merre ő feküdt. Nagyon megtetszettek neki a bárányok, hát azt mondta a juhásznak:

— De szép állataid vannak, te juhász.

— Szépek bizony, hát még milyen bunda lesz a bőrükből?

— Bunda?

— Bizony, hogy bunda, pedig báránybéléses bunda.

— Ej te juhász, nem adnál nekem egy bárányt a tehenemért?

— Szívesen — felelt a juhász, aki nagyon megörült a tehennek.

rata szerint. Az ifju odalép a leány mellé és engedelmet kér . . . . .

Fejesné: Megálljon! Ez képtelenség! Még be sincsenek mutatva egymásnak s már oda-tolakodik? Hiszen az ön hőse egy közönséges aszfaltbetyár, aki nem érdemel mást, mint hogy a crème-szinű ruháját lilaszinű tintával végigfecskenedezék!

Szikra: De kérem! ha valaki olyan örült szerelmes, mint hősöm, az nem ragaszkodik olyan szigorúan az illemszabályokhoz. Meg aztán ott van an a garde-des-dames is . . . . .

Fejesné: Vagy úgy? Az más. Erre csak-ugyan nem gondoltam. Óh, a szegény mama, ugyancsak elfáradhatott, amíg odaért.

Szikra: Ugy-e? De mikor ön ragaszkodik a hét bükkhöz!

Fejesné: Istenem, hát nem poétikus egy hely az? Rajongok a poétikus helyekért.

Szikra: Az ismerkedés tehát megtörtént.

Fejesné: És ezután már nincs szükség a rossz versekre sem.

Szikra: Nincs. A férfi szemével való szel-elmet a leánynak.

Fejesné: A leány azonban nem akarja megérteni. A férfi taradhatatlanul ostromlja.

Szikra: Végre a jégcsap olvadni kezd.

Fejesné (hevesen közbevág): Nem, nem akarom. Csak hadd szenvedjen az a tisztelt ur.

Szikra: Kegyetlen!

Fejesné: Maguknak férfiaknak nem árt egy kis szenvedés. (Gonoszul nevet.)

Jancsi csak hajtja, hajtja a bárányt, egyszer csak elér egy forráshoz, ott lepihent, míg a bárány ott levelezett mellette. Arra jön egy szegény asszony egy szál malaccal. Nagyon megtetszett a malac a legénynek, hát azt mondta a szegény asszonynak:

— Te szegény asszony, micsoda állat az?

— Ez bizony disznó — felelt a szegény asszony.

— Disznó? Soha hírét sem hallottam.

— Hej, nem is tudod te akkor, mi a jó. Ad ez a disznó kalbászt, hurkát, szalonnát, sódart, gömböcöt, meg Isten tudja, mi mindent.

— Jaj, te szegény asszony, nem adnád disznódat cserébe a bárányomért?

— Szívesen, barátom — felelt a szegény asszony, aki nagyon megörült a cserének.

Jancsi csak hajtja, hajtja a malacot, hát egyszer csak találkozik egy gyerekkel, aki libát őrzött. Nagyon megtetszettek neki a libák, hát így szólt a gyerekhez:

— Te fiu, micsoda állatok ezek?

— Ezek bizony libák — felelt a fiu.

— Libák? Soha hírét sem hallottam.

— Nem-e? Hej, pedig de jó tollas ágyban pihenni.

— Te, nem adnál egy libát a disznómért?

— Szívesen — felelte a gyerek és megcseréltek.

Jancsi csak hajtja, hajtja a libát, egyszer csak találkozik egy madárszedővel, aki egy Mátyás madarat vitt a kezében.

— Földi — szólt Jancsi a madárszedítőnek — micsoda madár ez?

— Ez bizony Mátyás madár.

— Mátyás madár? Soha hírét sem hallottam.

— Nem-e? Pedig de okos jószág ez.

— Okos?

— Bizony, tud beszélni.

— Földi — szólt Jancsi a madárszedőhöz — nem adná cserébe a mátyásmadarat libámért?

— Szívesen barátom — felelt a madárszedő — és megcseréltek.

Jancsi, hogy ne kelljen vinni a Mátyás madarat, kalapja alá dugta s úgy ballagott haza.

Otthon kérdezi az apja:

— No, fiam, megjöttél?

— Meg — felelt Jancsi.

— Találtál-e szolgálatot?

— Találtam bizony.

— Hát aztán béred volt-e?

— Hát aztán béred volt-e?

Szikra: De gondolja meg, hogy hősöm öngyilkossággal fenyegetőzik.

Fejesné: Soh' se féltse. A ki fenyegetőzik, az nem szokta magát megölni.

Szikra: De kérem, hiszen naponkint olvashatja az ujságban, hogy szerencsétlen szerelmeseik eleméztik magukat.

Fejesné: Azok nem irtak rossz verseket. A ki rossz verseket ír, az jobban ragaszkodik az élethez, mint más közönséges ember.

Szikra (sóhajt): Ugyan könyörüljön már ezen a szerencsétlen emberen; hát nem tudja elképzelni, hogy mennyit szenved?

Fejesné: Lárifári. Különbem nem bánom, csináljon vele, a mit akar.

Szikra (hálásan): Köszönöm. Tehát: a nap erős, állandó ragyogása következtében a jégcsap olvadni kezd.

Fejesné: No s aztán?

Szikra: A hős, ezt látván . . .

Fejesné (csipősen közbevág): Egyet fordul és ekkor ő változik át jégcsappá. Már a mint szokás maguknál férfiaknál.

Szikra: Oh nem! egyáltalában nem. Uszik a boldogságban. Hanem ön asszonyom, meglehetősen rossz véleménynyel van a férfiak felől.

Fejesné: Ez mellékes és semmiképen nem tartozik a novellánk keretébe.

Szikra: Bocsánat, abban igaza van.

Fejesné (harcias mozdulattal): Csak ebben. Hát miben nincs igazam?

— Volt bizony.

— Mennyi?

— Három mérce arany.

— Hol van?

— Vettem érte egy paripát.

— Hát az hol van?

— Elcseréltem egy tehenért.

— Hát az hol van?

— Elcseréltem egy bárányért.

— Hát a bárány hol van?

— Elcseréltem egy disznóért.

— Hát a disznó hol van?

— Elcseréltem egy libáért.

— Hát a liba hol van?

— Elcseréltem egy Mátyásmadarért.

— Hát a Mátyás madár hol van?

— Ehun, la — felelt Jancsi s telemelte a kalapját, a Mátyás madár meg brrr, elrepült, folyton csak azt kiabálva:

— Szamár, szamár!

Jancsi csak nézi a tovarepülő Mátyás madarat; nézi, nézi, egyre nézi, s ha meg nem halt, tán még most is nézi.

Jancsi apja csak csóválta a fejét, aztán azt mondta:

— Bizony fiam, ennek a Mátyásmadárnak mégis igaza van ám.

*

Ha szót fogadtok apikának, anyikának, jövő csütörtökön ismét mesélek. A viszontlátásra. Pá.

=====

Napirend 1900. szeptember 14-én.

Naptár: péntek, szept. 14. — Róm. kath.:

Kereszt felmagaszt. — Prot.: Salome — Görög-kel.

(szept. 1.) Évkezd. — Zsidó: Elul 20. — Nap két 5

óra 38 perckor; nyugszik 6 óra 13 perckor. — Hold

kél este 9 óra 10 peckor. nyugszik délelőtt 10 óra

50 perckor.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet

szerint: enyhe idő várható jelentékeny csapadék nélkül.

Baranyamegyei jegyző-egyesület közgyűlése

délelőtt 10 órakor.

Szinügyi albizottság ülése a városházán d. u.

5 órakor.

=====

— **(Személyi hir.)** Tormay Károly

alispán ma reggel Bar.-Sellyéről hazaérkezett.

— **(Pécs város közigazgatási**

bizottsága) ma délelőtt 10 órakor tartotta

a városháza közgyűlési termében rendes havi

ülését báró *Fejérváry* Imre dr. főispán elnök-

lete alatt. Az ülésen jelen voltak: *Majorossy*

Imre polgármester, *Nendtvich* Andor arvaszéki

Szikra (udvariasan): Mindenben. Csak

épen rosszul fejeztem ki magamat.

Fejesné: Most jut eszembe egy frázis,

ezt szőjje valahogyan közbe: »Nincs a világ-

nak az a gyönyörösege, a mely a tiszta ön-

érettel fölerne.« (Elbizakodottan). Nos, hogy

tetszik?

Szikra: Szép, szép, de sehogysem ilik ide.

Talán inkább valami más alkalommal. . . . .

Fejesné: Bánom is én: illik, nem illik.

Ön majd lesz szíves valahogyan beleilleszteni.

Ezt a kis szíveséget — remélem — megteheti

nekem.

Szikra (táradtan): Óh, a legnagyobb

örömmel. — De talán már be is fejezhetnők

a novellánkat?

Fejesné: Amint gondolja. Hát minden áron

amellett marad, hogy egymáséi legyenek?

Szikra: Ha nem ellenzi . . .

Fejesné (kedvtelenül): Nem akarom a

kedvét elrontani, de megvallom, sokkal hatá-

sosabbnak tartottam volna, ha valami legyőz-

hetetlen akadályt gördít a kettő közé. Annyi

mai napság a szerelmi házasság, hogy igazán

unja az ember. Különbem, amint önnek tetszik.

Szikra (távözóban, mély meggyőződéssel):

Jujuj! Csak az asszonnyal ne kezdjen az

ember soha semmit.

Balogh Istvánné.

elnök, *Tróber Aladár* dr. főjegyző, *Fekete Mihály* tiszti főügyész, *Tichy Ferenc* dr., első aljegyző, *Csire Elek* dr. tiszti főorvos, *Kovácsfi Kálmán* főmérnök, *Záray Károly* dr., *Szuly János*, *Egry József*, *Dragonescu Dömjén* pénzügyigazgató, *Salamon József* kir. tanfelügyelő, *Krasznay Mihály*, *Aidinger János*, *Pleininger Ferenc*, *Déván Ottó* kir. ügyész, *Csismadia Géza* másodaljegyző és *Guth Béla* harmadaljegyző. Az ülésen tudomásul vette a bizottság az árvaszéki elnök, a tiszti főügyész, a kir. tanfelügyelő, a kir. főmérnök és a kir. ügyész jelentéseit és a referenseknek ügydarabjait gyors tempóban elintézték, az ülés tizenegy órakor már véget ért.

— **(Jelentés a vízről.)** A Tettye forrás mai vízállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tetteyi forrás vízszolgálati képessége folyó hó 13-án reggel 1210 köbméter volt a víz; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1300 köbméternek találtatott.

— **(Szinügyi bizottsági ülés.)** A város szinügyi albizottsága holnap (pénteken) délután 5 órakor a városháza tanácstermében ülést tart. Az ülésen özv. *Tiszay Dzsóné* be fogja mutatni a társulat névsorát és kéri a szinelőadásoknak folyó hó 29-én leendő megkezdését. Továbbá jelentést tesz a színházi zene tárgyában.

— **(A vidéki hírlapírók országos szövetségének)** Budapesten tartott választmányi ülésén bemutatta az elnökség az első felév számadásait, melyek a felügyelőbizottság által megvizsgáltatván, rendben találtak. E szerint: A szövetség összes vagyona június végén 79,826 k. 83 f. Ebből a nyugdíjalap tulajd. 39,506 k. 48 f. A segélyalapé 18,391 k. 43 f. A fennmaradó rész még elosztatlan együttes szövetségi vagyon, melyben az 1900-ik évi első félév tiszta jövedelme 5172 kor. 06 fill. 1900. évi szeptember 10-én, az ülés napján, a tényleges vagyon: Értékpapírokban: 54,320 k. Készpénzben a szegedi ker. banknál elhelyezve 8,214 k. 68 f. A kézi pénztárban 101 k. 74 f. követelésekben 17,000 k. Összesen 79,636 k. 42 f. Felolvasatott *Apponyi Albert* gróf levele, melyet a pécsi közgyűlésről hozzáintézett táviratra válaszként küldött, mely akkor az összes lapokban is közzétetett.

— **(Előléptetés.)** *Selc József*, szegvárdi kir. törvényszéki elnök, a VI-ik fizetési osztály I. ső fokozatába lett előléptetve.

— **(Hetyey püspök XIII. pásztorlevele.)** *Hetyey Samuel* pécsi püspök szeptember 4-iki kezzel adta ki XIII-ik számú pásztorlevelét, melyben közli a vallás- és közoktatásügyi miniszter rendeletét az iskolai taneszközök és papírművek hazai gyárakból való beszerzése tárgyában. Közli ugyancsak a vallásügyi miniszteriumnak a Lackenbacher-féle alapítványból egy bibliamagyarozati kérdés megoldására kitűzött 800 korona jutalomdíjra vonatkozó pályázati hirdetményét, végül az egyházmegyében történt személyi változásokról emlékszik meg.

— **(Újabb rendkívüli közgyűlés.)** Pécs város törvényhatósági bizottsága e hó utolsó hetében ismét rendkívüli közgyűlést tart, melyen a város tulajdonát képező regalé megváltási kötvény eladása is tárgyalatni fog. A rendkívüli közgyűlést először e hó 24-dikére tervezték, de, mivel ekkor lesz az izraeliták ujéve, a közgyűlést pár nappal később tartják meg.

— **(Házasság.)** Ma délelőtt nyolc órakor lépett házasságra *Haril Gyula* állami anyakönyvvezető előtt *Honthy István*, hírlapíró, lapunk belső munkatársa, özv. *Mayer József* úé szül. *Schneider* Erzsébettel. A házasságkötésnél tanuk voltak *Pleininger Ferenc* ügyvéd, lapunk felélős szerkesztője és *Taiis József*, könyvnyomdatulajdonos, lapunk kiadója. Az új pár frigyét a belvárosi templomban egyházzilag is megáldatta.

— **(Névmagyarosítások.)** Kiskoru *Adler Emil* és *György*, mohácsi illetőségű, budapesti lakosok vezetéknévénél *»Mehes«* re és *Schwartz* Manó, dunaföldvári illetőségű ugyan ottani lakos, ugyszintén kiskoru *Mária*, *Imre*, *Lajos* és *György* gyermekei vezetéknévénél *»Somló«* ra kért atváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)** A *»Szabolcsbányatelepi olvasókör«* alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium a bemutatási záradékkal ellátta.

— **(Erdőőri szakvizsgák.)** Az erdőőri szakvizsgák folyó évi október 22-én és a rákövetkező napokon tartatnak meg az ország erdőfelügyelőséggel bíró városaiban, így Pécsen is. Vizsgálati folyamodványok október 10-ig nyújtandók be a királyi erdőfelügyelőhöz.

— **(Baleset a szinpadon.)** Sajnálatos baleset érte *Bogyó Alajos* volt szinigazgató leányát, *Bogyó Ilonkát* Nagy-Szent-Miklóson. *Mezey Béla* társulatának a tagja, hétéfőn *Bánk Bán* került színre a közönség élénk érdeklődése mellett igen jó előadásban. Melindát *Bogyó Ilonka* adta, a ki a darab végén oly szerencsétlenül ugrott le a szinpad lépcsőjéről, hogy jobb lába kificamodott. Miként értesülünk a kedvelt drámai színész nő már túl van a veszélyen és nem sokára ismét fel léphet a nagy szent miklósi színházban.

— **(Halálozások.)** *Ferency Istvánné* szül. *Hofbauer Nelli* Kremben meghalt. A korán elhunyt fiatal nő csak kilenc hónapja élt a legboldogabb házasságban *Ferency István* főhadnagygyal, kit a mérhetetlen csapásdeirhatatlanul sujtott le. Az elhunytban dr. *Ferency László* ügyvéd sógoránóját gyászolja. — *Péter Józsefné* szül. *Novákovits Terézia* ma reggeli 6 órakor, hosszas szenvedés után, életének 54-ik évében elhunyt. Temetése holnap (pénteken) 4 órakor lesz a szigeti országút 36. számú gyászházban a szigeti külvárosi temetőben. Az engedélytől miseaidőzát az elhunytnak lelki üdvéért folyó hó 15-én d. e. 10 órakor fog a szent-ferencrendi plébánia-templomban bemutatatni.

— **(Egyhavi rend.)** *Majorossy Imre* polgármester a városi közigazgatási bizottság mai ülésén bejelentette, hogy a város központi iktatójába a múlt hóban beérkezett 2881 ügydarab; az 587 ügydarabbal együtt elintézetlen volt 3468. Ebből elintézetett 3123 darab; hátralék maradt e hóra 345 darab. A rendőrkapitányi iktatóba érkezett 1341 darab; hátralékban volt 288 darab. Elintézetett az 1629 darab közül 949; hátralék maradt 680 darab. Kihágási ügy volt 318; hátralék 194; az összes 512 darabból elintézetett 219; hátralék maradt 293 darab. Bűnügy volt 316 és mind elintézetett. Iparkihágás volt 2. Iparigazolvány 23; igazoló jegy 15; cselédkönyv 63 adatott ki. Letartóztatott 125 egyén; elbontoltatott kísérettel 6, kényszerutlevállal 15. A vidékről érkezett utasok száma 560 volt. A községi bíróságnál 538 új ügydarab és 37 hátralék volt; az összes 575 darabból megszünt 27, letárgyaltatott 507, a folyó hóra áthozatott 41 ügydarab. A bányatelepi községi bíróságnál volt 49 ügy; letárgyaltatott 29, megszünt 20. Utadoban 7860 kor. folyt be; 404 koronával kevesebb, mint a múlt év augusztus havában.

— **(Kificamította a lábát.)** Könnyen végzetessé válható baleset történt a napokban Regenyén, hol *Palics József* odaváló lakos házában néhány munkás a kut javításával volt elfoglalva. A munkások között *Hervész József* amint lefelé haladt letrán a kutba, hirtelen megcsúszott s belezuhant a kut vizébe. Csúpan a véletlennek köszönhető, hogy halálát nem lelta a balesetnél *Hervész József*, kinek esés közben csak a bal lába ficamodott ki. A szerencsétlenül járt munkást társai kötelek segítségével kihúzták a kutból s lakására szállították, hol most ápolják.

— **(Hogyan folyik be az adó?)** *Dragonescu Dömjén*, kir. pénzügyigazgató, je-

lentette a város mai közigazgatási bizottsági ülésén, hogy a múlt hóban 130,380 korona adó folyt be, 4400 koronával több, mint a múlt évi augusztusban. Ez év nyolc hónapjában 493,474 kor. adó folyt be s ez is több 31,527 koronával, mint a múlt év nyolc havában befolyt adó. De azért hátralék még mindig 220 ezer korona van s így az adóbehajtás továbbra is szigorúan fogantositandó.

— **(Elkobzott fegyverek.)** Minél jobban belejutunk a vadászati idénybe, annál jobban szaporodnak az ugynevezett *»lesipuskások«*, kik az orvvadászatban lelik örömüket. Hogy ezeknek száma minél csekélyebb legyen, a hatóság emberei erélyesen tartanak vizsgálatot a be nem vallott fegyverek után, melyek közül a napokban tartott vizsgálat alkalmával *Hasságy, Magyar Egregy, Somogy és Vasas* községekben összesen nyolc fegyvert koboztak el, melyeket nyilvános árverésen leendő eladás végett beszállítottak a vármegyére.

— **(Mihez tartás végett.)** Az állami tisztviselők házbérkrajcár adója ügyében hozott közigazgatási bírósági elvi jelentőségű határozatot, — mely az állami tisztviselőket lakbérilletményük erejéig felmenti a házbérkrajcár fizetése alól s csak ez összegen felül fizetett lakbérüket mondja adókötelesnek — felolvastak ma a városi közigazgatási bizottsági ülésen és kiadták a városi Tanácsnak *mihez tartás végett*. Ez pedig azt jelenti, hogy keressen a nemes Tanács módot, miként tömje be azt a nagy lyukat, a mit ez az elvi jelentőségű határozat a városi pénztáron ütött!

— **(Életveszélyben.)** *Tomby József*, kárászi lakos, a napokban összeveszett valakivel a falu kocsmájában s aztán hazaszaladt a puskájáért s lesbe állt azzal a szándékkal, hogy a kocsmából hazatérő haragosát lelővi. — Eközben történt azonban, hogy *Deák József* m. egregyi bíró hazafelé menvén gyalogszerrel, Kárász községen keresztül vette az útját *Tomby József* a feleje közelében alakban haragosát sejtve, hirtelen kiugrott rejtékelyéről s puskáját a bíró mellének szegezte, kinek azonban volt annyi lelekjelenléte, hogy a kezével tovább lökte a puskát, mely e pillanatban hatalmas dörrenéssel elsült. *Tomby József* látva végzetes tévedését, természetesen nem intézett támadást a bíró ellen, hanem türte, hogy fegyverét elkobozva, *Deák József* öt átadja a községi előjáróságnak, mely megtette a feljelentést az orvátmadó ellen a bíróságnál.

— **(Újabb határnap.)** A városi törvényhatósági közutak törzskönyvezésére szeptember 24-ikét tűzte ki a közigazgatási bizottság. E határnapra azonban az érdekeltelek meghallgatása nem lehetséges, ezért ma a közigazgatási bizottság október 29-ig meghosszabbította a határidőt.

— **(Ullmann M. Károly emléke.)** Báró *Fejérváry Imre* dr. főispán a városi közigazgatási bizottság mai ülésén bejelentette *Ullmann M. Károlynak*, a bizottság tagjának elhunytát. A főispán indítványára a bizottság *Ullmann M. Károly* érdemeit jegyzőkönyvébe iktatta s a polgármestert utasította, hogy a legközelebbi közgyűlésen a megüresedett tagsági hely betöltése iránt intézkedjék.

— **(Aszfaltot kérnek.)** Most, hogy valahára aszfaltozzák a plébánia utcát és az indóház utca aszfaltozását is elrendelik, egy szerre minden aszfaltozatlan utca lakossága azon van, hogy az ő utcájukat is burkolják. Persze, persze, az lenne a legjobb, ha Pécsen már nem is volna egyetlen aszfaltozatlan, hepe-hupás kövezetű utca sem, de hát mindent nem lehet egyszerre csinálni s kell valami kulturális missziót bizni az utódakra is. Legutóbb az Anna, Megye és Mór utcák kezdtek követelődni s hivatalosan is aszfaltot kérnek, a mit azonban aligha kapnak meg egyhamar.

— **(Élet és halál.)** *Csire Elek* dr. tiszti főorvosnak a város közigazgatási bizott-

sága mai ülésén előadott jelentése szerint Pécsváros közegészsége hanyatlott; különösen a gyermekhalandóság volt nagy. A kórházak betegforgalma a múlt hóban 35-tel azonban apadt; mert míg a múlt hóban csak 582 volt a beteg, addig júliusban 622 beteg volt. A kórházak közül e hóban a városi köz-kórházban 482, a bányatelepiben 54 beteg volt. Élve született a város területén 102 egyén; 51 fi és 51 nő, volt egy ikerszületés és 33 házasság. Négy rendkívüli haláleset közül 2 önakasztás 1 önmergezés és 1 lövés általi halál volt. Nyolc gyanus ebmarás és 2 macskaharapás volt, 4 esetben a megmártak a Pasteur-intézetbe küldettek.

— **(Pécs halandósága.)** A város mai közigazgatási bizottsági ülésén a főorvos havi jelentésével kapcsolatban Záray Károly dr. felhívta a bizottság figyelmét, hogy Pécs a legrosszabb halandóság tekintetében az egész országban. Főokát ennek a nagy falusi bevándorlásban találja; mert a nép elcsigázva és betegen jön Pécsre. *Czifer Elek* dr. tisztí főorvos szintén ezt hozza fel okul; és a nagy gyermekhalandóságot, melynek oka a szegénység. Igeri azonban az ügy tanulmányozását. A bizottság a főorvos eme kijelentését tudomásul vette.

— **(Szerelmi tragédia.)** *Sáfrány József*, magyar-egregyi legény, már huzamosabb idő óta szerelmes egy talubeli leányba, *Ács Juliába*, ki azonban nem viszonzta a legény szerelmét. A napokban aztán kendernyomtatás közben újra összekerültek a leány és a legény *Ácsék* hazánál s persze rövid idő múlva már *Sáfrány József* újra az ő nagy szerelméről kezdett beszélni a leánynak, ki a legény házassági ajánlataira most is csak elutasítólag válaszolt. A legény aztán erre oly dühbe jött, hogy előrántva zsebéből egy revolvert, azzal kétszer rálőtt a leányra. Az egyik golyó *Ács*

Julia karjába, a másik pedig fejébe furódott, mindamellett — miután a gyorsan előhívott orvosnak sikerült a golyókat eltávolítani — a leány sebei nem életveszélyesek. *Ács Julis* a két lövés után természetesen összerogyott s míg a megrémült háznép a leánynyal volt elfoglalva, addig *Sáfrány József* elmenekült. Egy óra múlva azonban *Ácsék* házának kertje felől újra lövés hallatszott s a zajra rémülten kitutott házbéliek ott találták *Sáfrány Józsefet* a kerítés tövében, vérében fetrengve. A szerelmes legény mellbe lőtte magát s a golyó tüdejét furta keresztül, úgy hogy életben maradáshoz nincs remény.

— **(Részeg kocsis.)** Ez ugyan nem tartozik a ritkaságok közé s tán nem is lenne érdemes a nyomdapestékre, ha a szóban levő kocsis borközi állapotában nem keveredett volna valamelyes galibába. Akként történt a dolog, hogy *Cseti Vincze*, pécsi fuvaros kocsis, tegnap estefelé az egyik buzateri korcsmában berugott, aztán az az mód berugva hajtott a városba, hol a *Kossuth-utcánál* befordult a sörház-utcába s bement a *Scholz-féle* sörházba, hogy még némi szeszt kebelezzen be, kocsiját pedig ezalatt ott hagyta az utcán. A lovak megunták a várakozást s elindultak felfelé a *Tettye-utcának* és tán még most is mennének, ha bele nem ütköznek egy lámpakaróba, melyet szerencsésen sikerült felborítaniok. Mire a berugott kocsis előkerült, akkorára már a gazdátlanra vált kocsit beszállították a város istállójába, a gondatlan kocsis ellen pedig megtették a feljelentést.

— **(Kitüntetett vasutasok.)** A román király *Leitner Izort*, a magyar államvasutak zágrábi üzletvezetőjét, a román korona-rend közepkeresztjével; *Marsek*, zágrábi államvasuti felügyelőt, a román csillag-rend tisztí keresztjével; *Morawek*, fumei forgalmi főnököt, a román korona-rend tisztíkeresztjével

és *Walec Ignác*, kaposvári forgalmi főnököt, a román korona-rend tisztí keresztjével tüntette ki.

— **(Tolvaj cseléd.)** Tegnap este úgy kilenc óra tájban beállított a pécsi rendőrséghez *Csordás Pál*, keszűi lakos és elpanaszolta, hogy az ő távollétében tegnap délután *Horváth Péter* nevű cselédje szekrényét feltörte s abból két pár új csizmát és 92 korona kézpénzt kilopott. *Csordás Pál* azon hiszemben jött be Pécsre, hogy itt a rendőrség segítségével tán sikerülni fog neki a tolvajt megtalálhatni. A rendőrkapitányság egy rendőrt adott *Csordás Pál* mellé, kivel aztán összejárták az összes korcsmákat, lebujszókat, a két vasuti állomást, de a tolvaj nyomára akadni még sem sikerült, mert valószínű, hogy *Horváth Péter* a főváros felé vette az útját. — A megkárosított gazda, mint illetékes hatóságnál, ma délelőtt a járási szolgabírósnál is jelentést tett, mely szintén intézkedett a tolvaj nyomozása iránt.

Törvénykezés.

Agyonvert vő.

(Esküdszéki tárgyalás.)

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. szept. 13.

Az esküdszék ma *Galló Mihály* és társa bűnügyében kezdte meg kétnapos tárgyalást, melyet *Hardy Sándor*, kir. törvényszéki elnök vezetett, mellette szavazóbírák voltak *Koszér János* és *Jobst Béla*. A jegyzőkönyvet *Csánk Dezső* dr. vezette. Elsőrendű vádlott védője *Müller János*, másodrendű vádlott, özv. *Vörös Vendelné*, szül. *Galló Erzsébet* védője *Keresse*

— Gyilkosságot? Őn megijeszt, főtisztelendő ur! Hát gyilkosság történt?

— Még pedig rablógyilkosság! Édes atyámat éjjel álmában meggyilkolták s kirabolták.

— Hát meghalt a szegény Mayer bácsi? — kérde mohón a báró.

— Nem s nem is fog belehalni . . .

— Hála az égnek! kiáltott fel a báró. És kedves atyja megismerte a tettest?

— Azt vallja, hogy nem ismerte fel, de vallomása olyan tartózkodó, hogy alig hihető állítása . . . de mi az a báró ur, annyira ideges? hisz olyan lett arca, mint a hó . . . inkább hát ne beszéljünk erről, habár édes atyám . . .

— Igazán, nagyon kinosan hatott reám ez az eset; elképzelheti főtisztelendő ur, ha most a gyilkos édes anyámhoz hatoltatott volna be . . .

— Az ám, most már értem belső állapotát báró ur, tehát ne beszéljünk többé róla.

— Még egyet; mennyit raboltak a gyilkosok?

— Huszonegyezer forintot papírban s hatezer frankot szerb aranyokban.

— Borzasztó! kiálta fel Jenő báró. Tehát nincs gyanu még. Nem valami elbocsájtott szolga boszuja volt ez az orvtámadás?

— Az teljesen ki van zárva; a lábnyomok szerint nő lehetett.

— Ah, hát találtak lábnyomokat?

— Igen, találtak; csak hogy *Herbás* rendőrbiztos azt állítja, hogy ha női lábnyomok, akkor igen furcsa egy

— Ho-hó! Hát álljon az alku; hallgasson meg; néhány nap múlva szülőim házat elarverezik, ha tizezer forintot meg nem fizetnek; ezt az összeget felteremtelnem tudjuk. Adjon kegyed nékem tizezer forintot kölcsön és kebeleztesse be házunkra és én ezen összeget évi ezer forint törlesztéssel visszafizetem. Ezért a szivessegért, mert hát a pénzt megkapja tíz év alatt kamatostul, lássa, ezért a szivessegért képes leendek önt meghallgatni. Nos ali az alku? — kérde szikrázó szemekkel *Leona*.

— Ah, kegyed csak tréfát űz velem!

— Szavamra mondom, hogy szavamnak fognék állani — mondá szemlesütve és mélyen elpirulva a leány.

— *Leona*, a pénz birtokomban van, mikor veszi át?

— Ma ebéd után jöjjön lakásomra; de becsületében és lovagiasságában bizom.

— Egy *Kelemen* báró hallgat akkor, midőn más beszélni szokott; egy nő becsülete az én becsületeim is.

— Adieu!

— Kezeit csókolom.

Jenő báró hajnali lovaglása nem sikerült sehogyszem; már annyiban nem, hogy hazaérhetett volna. Valami történhetett vagy ő vele, vagy lovával, mivel ismét a székvarosban látjuk őt. Nagyon lehet, hogy nem jól érzi magát az ifju, mert arca kissé dult, szemei lázban égnek s egész teste, taglejtései valami kényszernek engednek, ha ő maga társalogni kénytelen. Most, hogy a szép *Leona* meghódolt neki, egész testében remegés észlelhető, a vágy félőrültté tette, szomjazza a világszép leány ölelését, csókjait.

Jenő báró most a *Teleky-utcába* fordul be, hogy

Kálmán ügyvéd. A közvádat Gyenes József kir. alügyész képviselte. Jelen volt még *Jel-lasich* István dr., törvényszéki orvos.

Galló Mihály elsőrendű vádlott az elnök általános kérdéseire előadja, hogy 1846. évben pünkösdi táján született Magyar-Széken és odaváló illetőségű is, róm. kath., nős, két gyermek atyja, földmives, két nyolcad telek birtokosa, a 6-ik honvédtiszáuljban szolgált a katonai éveit; ir, olvas; büntetlen előéletű.

Özv. *Vörös Vendelné*, szül. *Galló* Erzsébet másodrendű vádlott 1873. október 4-én Magyar-Széken született, odaváló illetőségű is, róm. kath., két gyermek anyja, földmives, ir, olvas, büntetlen előéletű.

Az esküdtsek megalakulása után kihallgatják a vádlottakat.

Galló Mihály vejevel, néhai *Vörös Vendellel* örökös civódásban élt s nemcsak ő, hanem az egész családja, mert *Vörös Vendel* rabiatos ember volt ugyanarra, hogy néha hetekig nem ettek otthon s ilyenkor dühöngött, mindent összezuzott, tört. A veszekedések a házban napirenden voltak.

1900. évi március 19-én is pörrel kelt fel veje s szidalmazta, majd fenyegette őt s mikor leányát bántalmazta, ő közbe szolt s ekkor *Vörös Vendel* neki esett, nyakát megragadta, az egyik ujját megrapta, egy darab fával halántékon ütötte, mely ütés következtében elszédült. Mikor magához tért, a földön fekvő fejét megragadta s azzal kétszer fejbevágtá vejét, mire az elbukott; aztán kibuzta a konyhába, majd este felé kihurcolta a kertbe a tetemet. Az elnök kérdésére alhatatosan azt vallja, hogy elülről ütötte le vejét s hátulról nem mért rá egy ütést sem.

Özv. *Vörös Vendelné*, szül. *Galló* Erzsébet férjével sohasem élt jó viszonyban, mert az nagyon goromba volt vele szemben s szüleivel szemben is. Szent József napján reggel

férjének teje fájt s napát gyanúsította azzal, hogy megbabonázta s e miatt káromkodva kelt már fel az ágyából, szidta az öregeket. Mikor felesége csittította őt, akkor arra támadt rá, lelökte az ágyra, haját ragadta meg, mikor atyja, *Galló* Mihály, odaszólt *Vörös Vendelnek*, hogy ne bántsa a lányát. Ekkor az ő férje és atyja összevesztek, miközben atyja leütötte az ő urát, *Vörös Vendel* s aztán kibuzta a kemence mögé. *Galló* Erzsébet rögtön fel akarta jelenteni, de atyja nem engedte. Este aztán atyja ugy kilenc óra tájban kivonszolta a szülvásban levő vályogvető gödörbe. Ő a nap folyamán a vérfoltokat kapával felkaparta s felmosta. Másnap atyja elküldte a jegyzőhöz, hogy köröztesse férjét, mit meg is tett a menyecske. — Elnök kérdésére azt vallja, hogy atyja hátulról ütötte le az ő urát s nem elülről. *Galló* Mihály leányával való szembesítéskor is tagadja, hogy hátulról ütött volna. A nő nem tudja, ki hozta be a fejstét a szobába s azt sem, hogy hol állt az a fejsté.

A tanúk ugyszólván egyhangulag azt igazolják eskü alatt, hogy néhai *Vörös Vendel* feleségével, annak szüleivel türethetetlenül rosszul bánt, úgy, hogy azok többször menekülni voltak kénytelenek romboló dühe elől éjszaka úgy, mint nappal.

Schmeller Vendel tanu 40 frtnyi követelésének behajtása végett aznap *Gallóknál* járt, hol azt mondták neki, hogy *Vörös* nincs itthon. A vérnyomokat látva kérdezte, hogy honnan eredtek azok, mire azt a feleletet nyerte, hogy *Vendel* az ujját megrapta. — *Schmeller* gyanakodott, hogy baj történt s ezt ki is nyilvánítá még aznap a bíró s jegyző előtt.

Gruzling Ferenc, nyugalmazott plébános szerint *Galló Mihály* a legjózanabb, legbecsületesebb, legbékésebb ember volt a faluban mindaddig, míg vejét magához nem vette, ki házsár-

tos, pazarló volt annyira, hogy tönkre is tette őket. *Gallóék* sokszor jöttek hozzá panaszkodni *Vendel* ellen, kinek nyomait látta is rajtuk. *Vendel* ő többször megfeddette, de nem fogott rajta.

Dr. *Flóris* Endre ügyvéd hallotta az irodájában, hogy *Vörös Vendel* feleségét és annak szüleit elpusztítással fenyegette. Tudja, hogy *Vendel* többször megverte őket, látta annak nyomait. Majd meg — egy per folyamán — nagy összeget ígért neki, hogy tegye *Gallókat* tönkre, végrehajtást foganatosítván rajtuk, de hát ő persze nem tette.

Lapunk zártakor még folyik a tárgyalás.

Séta a világ körül.

— **Tolsztoj és az orosz egyház.**

Hogy az orosz klerus mennyire ellenséges érzésekkel viseltetik *Tolsztoj* iránt, arról néhány hónap előtt nyilvánvaló tanúságot tett az a határozat, melyet a cárnál kieszközöltek és a mely szerint *Tolsztoj* nem részesülhet majd egyházi temetésben. Mintegy ennek a határozatrak okadatolásaképen hangzik az a levél, melyet *Theophanes* orosz püspök most a *Drukhojny Vjestnik*-ben közzétesz és a melyben *Tolsztoj*ról mond ítéletet. Ime, hogy hangzik a püspök levele: «A *tolsztojisták* egyszerűen istentagadók. De hát hogyan is lehetséges, hogy annak a *Tolsztoj* nevezetű egyének hívei akadtak? Neki nincs lelke, nincs istene! Csupa átkot büfög isten anyja, a megváltó és általában az egész orthodox vallás ellen. Elég szemérmetlen volt, hogy egy második *Ujtestamentumot* komponáljon, a melynek szövege eltér az igaziétől. Idézi a evangelium némely passzusát, de elferdíti az értelmét. Szóval: valódi hamisító. Az összes megzavarodott elméjű bolondok között ő a legveszedelmesebb.

Heumann Izsák uzsoráshoz menjen, kinek a mai napra tartozik egy négyezerforintos váltót kifizetni. A pénz hála Istennek megvan; de ha ezt az összeget nem lett volna képes felteremteni, valóban más választása nem maradt volna, mint egy golyót agyába röpíteni, mivel akkor kiderült volna, hogy a váltóra anyja és nővére neveit hamisította. Midőn a váltót magához váltotta, azt rögtön a boltban darabokra tépte s a bankár papirkosarába dobta.

— Rendelkezzék báró ur máskor is velem — véle édeskés mosolylyal a bankár.

— Alkalomadtán nem mulasztom el s köszönöm az imént lebonolyított ügyemnél tett szolgálatát.

— Kérem, bármikor rendelkezésére állok, báró ur!

— Isten önnel *Heumann* ur — s *Jenő* báró a bankár nagy hajlongásai közepette elhagyta az uzsorás irodáját.

— Honnan a fenéből szedte az ifju báró ez összeget — mit gondol *Blau* ur — fordult könyvelőjéhez a bankár.

— Biztos forrásból tudom, hogy az ifju báró az éjjel tizenhatezer forintot nyert makaon a kaszinóban.

— Szszsz! sziszegett a bankár — kártyán nyerni ennyi pénzt!?

— Hja, ez az ő munkájok; ez mágnás mulatság

— De egyszerre csak bele fog ütni a krach és aztán lesz egy megyei hivatalnokkal több.

A könyvelő csak a fejével bölintott; nem tartotta érdemesnek ily nagy igazsággal szembeszállni.

— Tudja-e *Blau* ur, milyen váltót fizetett ki az ifju báró?

— Hogyne tudnám; nem pinceváltó volt, hanem padlásváltó.

— Szer gút, auf ehre — egy új műszó — padlásváltó!

Főnök és könyvelő nevettek, mignem egy új ügyfél megjelenése véget vetett jó kedvüknek.

Jenő báró pedig a »Bárány« szállodába sietett, mivel szórakozni s talán reggelizni is óhajtott.

Az ebédlőben *Mayer Bertalan* zárda főnököt találta, kinek látása, ugy látszik, nem volt nagyon inyere *Jenő* bárónak; azonban kénytelen-kelletlen hozzátelepedett.

— Ah, főtisztelendő uram! Ön is egyszer már elhagyhatta csendes és szent magányát? Ennek örvendek.

— Oh báró ur, nem jókedvemből jöttem ki zárda mból!

— Nem-e? Hogy értsem ezt, főtisztelendő ur!?

— Hát az atyámmal történtek miatt jöttem be, hogy innen aztán az estéli gyorsvonattal Budapestre utaztam; szándékom onnan egy ügyes detektivet saját költségemen hozni, hogy azt a rettenetes dolgot napfényre hozhassam.

— Miféle ügyről, miféle rettenetes dologról beszél főtisztelendőséged?!

— Hát nem tudja báró ur, mi történt az éjjel otthon?

— Nem, teljesen semmit sem tudok, mivel otthon sem voltam, hanem itt *Zalabéren* töltöttem az időt.

— Uúgy?! Ah, akkor persze nem tudhatja báró ur azt a borzasztó gyilkosságot . . .

Valóságos fia a sátánnak és Isten óvjon tőle minden erkölcsös lelket. Ime, ez az orosz püspöki kritika a XIX-ik század egyik legnagyobb írójáról és legmagasztosabb szelleméről.

— Jótékonycélu levéláradat.

Kitűnő ötlete támadt egy amerikai kisasszonynak, a ki szülővárosában egy gyermekmenhelyet akart fölláttatni, de nem volt meg a szükséges 4000 dollár. Miss Nathalie Schenk négy legjobb new-yorki barátjához fordult, hogy mindegyik adjon neki a szegényei számára egy tiz centes pénz darabot, s ugyanezt a kérést továbbította mindegyik ismét négy barátjával, hogy azok egyenkint ismét négy barátjukhoz forduljanak. A pénzt tartalmazó levelek pedig küldessenek el az ő címére. A kisasszony eszméjének kitűnő eredménye volt. Az adományozóknak egy egész láncolata képződött ily módon s tizenkét napra az első négy levél elküldésén után már 50.000 tiz centes levél érkezett Schenk kisasszony címére. Utóbb már 22 titkárnővel kellett a naponta 15.000 levélre is rugó postát elintézni. Teljes hat hónapig tartott ez a levéláradat, mely a kívánt 4000 dollár helyett, 25.000 dollárt juttatott a menhely céljaira. Érdekes, hogy a közel 3000.000 levél között, melyet a kisasszony kapott, 1500 házassági ajánlat is volt.

— **Egy játékos, a ki nyer.** Belgium sport és játékos köreiben sok szó esik most egy igaz történetről, a mely a megtört sok játékbárlang egyikében nemrégiben megeseett. Egy mérész játékaról ismeretes játékos a minap 350 ezer frankot, nyert. Azt gondolta, hogy ezzel a szép összeggel majd visszavonul s élvezi a hallatlan szerencse kamatait. A bárlang bérloje azonban, kit előntött a a düh, minden áron vissza akarta szerezni azt a pénzt s titokban intett tiz véletlenül ott időző hölgynek. Ily hölgyek tudvalevőleg minden játékbárlangban fölös számmal vannak. Ezek már értették a jelt s rögtön körülfozták a játékos.

— De kedves barátom, csak nem leszesz oly smucig, hogy legalább egy kis vascsorát ne fizess.

A játékos nem lett volna gavallér, ha ezt a kis kérést visszautasította volna. Persze, hogy fizetett, még pedig nagy szepareban. Folyt a pezsgő, s a játékos egy óra mulva teljesen elázott. A szirének ekkor rábirták, hogy megegyeszen próbálja meg a szerencsét, mert a részeg embernek mindig szerencséje szokott lenni. Meg is történt, s a vége az lett, hogy 1 óra lefolyása alatt a játékos nemcsak a 350 ezer frankot vesztette el, hanem azonfelül még 70 ezer frankot a sajátjából.

TÁVIRATOK.

— **Elhalt képviselő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Jagits* Iván, plébános, ismert nevű horvát tartománygyűlési képviselő, kiváló közigazdász, ma éjjel hosszú szenvedés után meghalt. Holnap temetik a Zágráb melletti Simunban.

— **Hol van Krüger?** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Laurenzo-Marquezból* jelentik, hogy *Krüger* elnök. több transzváli főhivatalnokkal együtt, jelenleg *Pott*, hollandiai konzulnál tartózkodik.

— **A szatmári testvérgyilkosok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti kir. kuria első büntető tanácsa ma délelőtt tiz órakor kezdte tárgyalni *Czorda* Bodog elnökielte alatt a szenzációs szatmári testvérgyilkosságot. Előadó *Székács* Ferenc, kuriai bíró. A közzéadott *Hamerszberg* Leo, koronaügyész,

képviseli. A halálraítelt *Papp* Béla képviselőjében *Kelemen* Samu ügyvéd; *Zsoldics* Mihály képviselőjében *Hermann* Lipót ügyvéd; *Papp* Zoltán képviselőjében *Winter* Alajos ügyvéd jelentek meg. A védők a szatmári törvényszék ítéletének megsemmisítését kérik, mivel *Papp* Béla beszámíthatóságát kétségbe vonják; *Zsoldics* Mihály szuggerálva tette, a mit tett és az előre megfontoltság ki van zárva. Az előadó után *Hammerszberg* szólalt fel, a semiségi panasz elutasítását kérve. Utána *Kelemen* védő beszélt. A tárgyalás rendkívüli érdeklődés mellett folyik.

— **Megintett érsek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsből táviratozzák, hogy a kabinetiroda ma legfelsőbb parancsra *Stadler* szerajevoi érsekhez sürgős leiratot küldött, melyben az érseknek a zágrabi katolikus kongresszus alkalmával tartott banketten mondott ama beszédeért, hogy *Bosznia mielőbb egyesíttessék Horvátországgal*, megintik és szigorúan figyelmeztetik, hogy *a jövőben politikai nyilatkozatoktól tartózkodjék*. A leirat nagy szenzációt keltett.

— **A khinai császári familia.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sanghaiból érkezett távirat szerint, a császár, az özvegy császárné és *Tuan* herceg Sanzi-tartományban tartózkodnak; onnan *Tajnenfuba* készülnek.

KIR. TÁBLAI ÉRTESÍTŐ.

1900. évi szeptember hó 10-én s köv. napjain elintéztett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helybenhagyva, mv. = megváltoztatva, rny. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívülieg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Tóttóssy Béla*.

- V. 1722. Keryák István — Keryák Vince végr. érv. — hh.
2085. Bódis Katalin — Csépan József ing. birt. — hh.
2191. Pap István s t. — Pap Jánosné végrend. érvényt. — rny.
III. 2167. Erhardt Ádám s t. — Adler Sándor szerződ. msem. — hh.
2188. Bálint Márton — Burcsa János végr. — hh.

Előadó: *Kaufmann Nándor*.

- V. 1742. Jakob Sorger & Co. — Alexits Alexandra s t. 2500 frt. — rend.
1763. Dr. Parragh Antal — Bodi József 73 kor. 20 fill. — hh.
1764. Hirschfeld S. — Szigriszt Károly 1834 kor. 12 fill. — hh.
2250. Krausz Jakab — Mihai Argyelán 3000 kor. — hh.
2251. Kronaszt Antal — Dr. Vörös Nándor 174 kor. — hh.
III. 2226. Baumgarten Antal — Bukor Ferencné végr. — hh.
2227. Tolna vidéki takptár. — Geiger Gyula s n. végr. — hh.
2305. Dr. Vörös Nándor — Kacsokics Géza végr. mszünt. — mv.

Előadó: *Holics Gyula*.

- V. 1749. Szabó Juhász József — Gáspár Teréz válóper. — hh.
1766. Szabó Jánosné — Szabó János köz. mszünt. — hh.
1767. Windheim József s. n. — Kobia Tamás köz. mszünt. — rend.
1790. Kanizsai János — Bencsik Ágnes válóper. — hh.
1854. Ráfael Antal — Hochsteiger Katalin válóper. — fo.
1900. Sztan Tódor. — Takács Piroška válóper. — hh.
1910. Schaller József — Földi Teréz válóper. — hh.
1911. Kostyál Antal — Kivizs Karolin válóper. — hh.
1932. Ifj. Bóncz József — Kaszás Katalin válóper. — hh.

1940. Fischl Juliska — Blumenschein Jakab válóper. — hh.
III. 1746. Paddi Péter — Szomor Éva felfoly. — mv.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Graff Károly*.

- III. 1832. Pap János s t. tjog. bek. — fo.
1835. Schlezinger Gyula s n. — Alt Márk perfelj. — rend.
1878. Markovics Dömötör s t. — Csizmár Mihály s t. zjog. kiterj. — rend.
1882. Rott János s n. — Landes György s t. tjog. bek. — hh.
1892. Hermann Mária s t. — vagyon köz. mszünt. — rend.
1894. Kuzmin Iván — Balazsin Anna tjog. bek. — rend.
1895. Schönberger Zsigmond — Schön Etel tjog. bek. — rend.
1904. Fazekas Katalin s t. — Paizs Mihály tjog. bek. és zjog. — rend.
2290. Ungár Adolf — Grosz Simon végr. — hh.
2311. Braun Antal — Kőrös Mihályné végr. — rend.
2312. Günsberger Mór s t. — néh. Stein Henrik örököse végr. — hh.
2320. Özv. Kollárics Józsefné s t. — Habos Jakab végr. — mv.

Előadó: *Zsabokszky Ferenc*.

- III. 1821. Magyar János — Magyar Flórián s t. végr. — mv.
1822. Magyar János — Magyar Flórián s t. végr. — hh.
1831. Bihari Benő — Zlatarics Vinkó zjog. előj. — mv.
1834. Ifj. Jakab János s t. — Bene János végr. mszünt. — hh.
1889. Csáktornyai takptár — Czirkovics Mária zjog. bek. — rend.
1890. Csáktornyai takptár — Czirkovics Mária zjog. bek. — rend.
1891. Csáktornyai takptár — Szeres Balázs zjog. bek. — rend.
1892. Geiringer & Berger cég — Sümegi Pál s t. végr. — ms.
2275. Bogács István s t. — Asztalos Sándor végr. — rend.
2298. Dr. Darányi Ferenc — Kincse László végr. — rend.
2309. Hirschler Henrik — Gémes Gábor zárlat. — fo.

Büntető ügyek.

Előadó: *Bocz Alajos*.

- V. 2252. Domján Verona s t. lopás. — tárgy. kit.
2258. Lőrinc János lopás. — hh.
2261. Róth Antal s n. zsarolás. — tárgy. kit.
2264. Klein Adolfné s t. becs. sért. stb. — vu.
2265. Ámon Gábor s t. k. t. sért. — vu.
2266. Dobi Lajosné s t. k. t. sért. — vu.
2267. Schwarz Hermann becs. sért. — vu.
2275. Schulcz Kristóf s t. k. t. sért. — vu.

Előadó: *Varga Nagy István*.

- V. 2102. Horváth Ádám m. okir. ham. — hh.
2149. Vince István lopás stb. — hh.
2158. Béni István s t. suly. t. sért. — hh.
III. 2116. Lang Ádám s t. suly. t. sért. — mv.
2118. Bergl Vilmos sikk. — fo.
2122. Bot (Botos) Rozália s t. lopás. — mv.

Elintézésre kintüztött ügyek.

Bejelentések 1900. évi szeptember hó 17. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Tóttóssy Béla*.

- V. 1869. Rack Terézia s t. — Hernesz György s t. öröks.
III. 2258. Sürü József — Dunaföldvári népbank s t. végr. mszünt.
2356. Dani János — Geiger Gyula végr.

Előadó: *Kaufmann Nándor*.

- V. 1769. Haller Adolf — Toldi Ferenc 28 frt 50 kr.
1770. Joszt Jakab — Wagner Jakab s t. 300 frt.
1771. Joszt Jakab — Wagner Jakab s t. 500 frt.
1787. Somogy megyei takptár — Kis Pál János s t. 60 frt.
2274. Kotzián Emil — Vermes Dávid szakértő díj megáll.
2324. Stanits Ferenc — Vajda József csódtöm. leltár kiig.
III. 1789. Schakovitz Salamon — Grün Bernát 17900 frt.
2339. Simontornyai takptár — Geiger Gyula végr.

Előadó: *Holics Gyula*.

- V. 1866. Csáktornyai takptár — Tomási Gyula s t. ing. tjog.
1867. Kovács (Krausz) Antal — Pint (Pintarics) Péter s t. 2962 frt 60 kr.
1885. Kis György Ferenc — özv. Kovács Józsefné s t. szerz. érv.
1908. Dobri Ferencné — Dobri Rozália köz. megszünt.
1996. Olafson Olga — Magyar János válóper.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 1914. Monaszterly és Kuzmik cég — Br. Splényi Árpád zjog előj.
 1915. Zwickelsdorfer Ignácné — Brükner Emil s t. perfelj.
 1918. özv. Dürr Jánosné — Mausz Vilmos tjog bek.
 1937. Récsi Szidónia — Ács Erze s t. zjog bek.
 1941. Imre Ferenc s t. — M. földhitelintézet zjog bek.
 1944. Vaiszlói vallási alapítványi uradalom — Vaiszló volt urbéresei ellentmondás.
 1945. Mészáros János zjog törtl.
 1958. Uglisa Zsivkó — Dimics Lázó tjog bek.
 1961. Nyulas Erze s t. — Nyulas Éva perfelj.
 1978. Néh. Kadlicsko Mihály s t. hagy. ügye.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 1905. Beregszászy Gusztáv s n. — özv. Domján Józsefné végr. msz.
 1917. Süllős János s n. — Süllős János végr.
 1925. Szegzárdi takptár — Oszoly Károly s n. végr.
 1957. Pintér József utódai — Balárdy István s t. végr.
 1962. Nagykanizsai takptár — Pintér János s t. végr.
 1963. Dr. Narancsik Károly — Ember József végr.
 1964. Fay Miklós — Ruppert Henrik s t. tkv. ügy.
 1985. Csurgói takptár — Ritecz Máté János s t. végr.
 1986. Novák Pál — Harmath Erze végr.
 1988. Fekete Józsefné — Fekete József végr.
 2001. Kovács István önk. ár.
 2003. Baranya vörösmarti kölcs. segélyező-egylet — Schitt Mihályné végr.
 2008. Ifj. Pongrácz Lőrinc — Pongrácz István végr.
 2344. Lázár Miksa — Egyed Juli s t. végr.
 2359. Gróf Andrássy Aladár — Hesser Gerzson s t. végr.

Büntető tanács.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 2159. Nagy Lajos st. m. laksértés.
 2164. Salamon Károly magánokir. ham.
 2175. Kapp Péterné st. id. ing. rong.
 III. 2171. Schmidt József st. magántaksért.
 2209. Ágoston József st. lopás. org.
 2217. ifj. Bernáth Jánosné st. k. t. sért.
 2263. Prédás József st. rágalom. és becs. sért

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

KIS HIRDETÉSEK.

Egy szoba és konyhából

álló lakás kiadó.

Percel-utca 35. számú házban.

Figyelem!

Mintegy harmadfél évvel ezelőtt egy a város-hoz közel eső prészházban elkövetett betörés alkalmával többek közt egy 12 milliméteres egycsővű hátultöltő kis fegyvert, egy a mészáros boltokban használni szokott vörösréz-serpenyős kétkaru mérlegef s egy kisebb, sárga rézfoglalatu távcsövet elloptak a ki ezen tárgyak hollétét illetőleg utbaigazítást tud adni, **20 korona jutalomban** részesül.

Bővebbet a lap kiadóhivatalában.

Vasorsóra járó

szőlőprés és szőlőmorzsoló

megvételre kerestetik.

Cim a kiadóhivatalban.

Gyermekek mellé

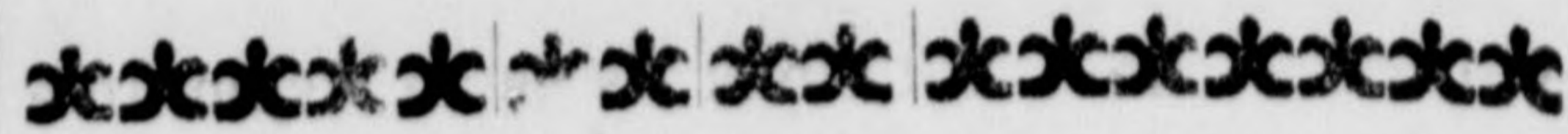
ajánkozik középkoru szolid leány, levélbeli szives megkeresések kéretnek, **Molnár E. Makár-utca 19.**

A

Kálvária-utca 54. számú ház.

jó forgalmu régi szatocs üzlettel elutazás végett szabad kézből eladó.

Bővebben értekezhetni levelezés útján, **Reveliant Ferenc** építésvezetőnél, **Belováron.** (Horvátország.)

Meglepő

olcsó árakon vásárolható

FEHÉR BÉLA

óriási választéku

BUTOR

raktárában

PECSETT, Apáczá-utca 2. sz. a.

a takarékpénztári új palotában.

A legszebb kiállítású és legjobb készítményű asztalos és kárpitos

butorok.

